

Til

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

2008/00093-30

NSF/EIE

ASK
822

Høring av forslag til ny lov om erstatning ved naturskade

Det vises til høringsbrev om ny lov om sikring mot og erstatning for naturskader som vi fikk på høring den 15. september.

Norges Skogeierforbund mener det er viktig at naturskadeordningen videreføres slik at de som rammes av naturskader kan få støtte til å rette opp skadene. Selv om det ikke lenger gis erstatning for stormskader på skog direkte fra Naturskadefondet, vil den nye loven få stor betydning for våre medlemmer.

Statens landbruksforvaltning (SLF) har i sitt forslag til ny naturskadelov foreslått å endre egenandelsystemet. Dette presenteres som en mindre endring, men basert på våre erfaringer bl.a. fra storflommen på Østlandet i 1995, kan denne endringen få store konsekvenser. For den som blir kraftig rammet av en naturkatastrofe, vil økte egenandeler kunne medføre at vedkommende ikke finner råd til å rette opp skadene. Endringen i egenandelsystemet vil først og fremst gå ut over de som blir hardest rammet av naturskader. Dette finner vi urimelig. På bakgrunn av det går Norges Skogeierforbund mot de foreslåtte endringene i egenandelsystemet.

Naturskadeordningen legges opp som en rettighetsbasert ordning. Det bør da være en selvfølge at erstatningskrav behandles så raskt at skader kan utbedres innen rimelig tid. For landbruket betyr det for eksempel at arealene må kunne settes i produksjon fra neste vekstsesong. Dagens system har ikke sikret tilstrekkelig rask saksbehandling. På bakgrunn av dette er det viktig at man nå legger opp forvaltningen av naturskadeordningen slik at dette hensynet ivaretas. Norges Skogeierforbund er enig med SLF i at det viktigste grepet for å oppnå raskere saksbehandling er å velge en modell som gjør at spørsmålene om hvorvidt skadelidte skal få erstatning, hvilke kostnader utbedring av skaden medfører og om størrelsen på erstatningen blir behandlet under ett.

Norges Skogeierforbund mener SLFs foreslåtte modell der skadelidte selv skal dokumentere at det foreligger en naturskade og anslå hvilke kostnader som er nødvendige for å utbedre skaden, virker fornuftig. Sammen med bruk av takstmenn for større og mer kompliserte skader, bør dette bidra til at administrasjonskostnadene blir stående bedre i forhold til skadeomfanget for hver enkelt skade.

I de tilfeller der den skadelidte og SLF ikke blir enige om erstatningsoppgjøret, foreslår SLF at ei egen klagenemnd skal ta seg av sakene. Norges Skogeierforbund er også kjent med Norges Bondelags høringsuttalelse, og vi vet at Bondelaget foreslår at jordskifteretten skal brukes til taksering og fastsettelse av erstatning i slike tilfeller.

Bruk av jordskifteretten vil føre til at sakene avgjøres nærmere de som er rammet. Dette medfører ofte bedre kunnskap om lokale forhold. På bakgrunn av dette, den uavhengighet som jordskifteretten representerer og den erfaring vi har, mener vi at dette vil gi større trygghet for at skadelidte blir riktig behandlet enn om sakene legges til ei egen klagenemnd. Vi er imidlertid usikker på i hvilken grad en slik oppgave vil berøre jordskifterettens øvrige virksomhet, og om dette organisatorisk vil gi en god løsning.

En sentral institusjon i Oslo vil lett utvikle større lojalitet til den som skal finansiere erstatningen enn til de som er utsatt for skade. I en situasjon hvor SLF får mange roller i forhold til naturskadeordningen, mener vi at opprettelse av ei eventuell klagenemnd må gjøres slik at det skapes noe avstand mellom SLF og klagenemnda. Dette vil være viktig for å sikre at naturskadeordningen blir opprettholdt som en rettighetsbasert ordning, og at ikke ordningen gradvis blir svekket for eksempel ut fra behov for budsjettmessige tilpasninger.

Vi finner det for øvrig noe forunderlig at SLF foreslår å fastsette utdanningskravene til to av klagenemndas fem medlemmer i loven.

Med hilsen
NORGES SKOGEIERFORBUND

Gudbrand Kvaal

Dag Skjølås